

Előfizetési ár:

Helyben, háshos hordva
Negyedévre 2 korona.
Félévre 4 korona.

Vidékre, postán küldve
Negyedévre . . . 3 k. 50 fl.
Félévre 7 k. — fl.

Egyes szám ára 2 fillér.

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP

Megjelen minden nap,
hétfé és
ünnepnap kivételével.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budai-nagy-útca 161. sz.
(Juhász-ház),
hova a lap szellemi és anyagi
részére vonatkozó összes
dolgok intézendők.

Telefon: 141. szám.

Felelős szerkesztő: HAJDU JÓZSEF.

Laptulajdonos: a Nyomda-Részvénytársaság.

A kecskeméti tisztviselők lakbérügye.

A kecskeméti állami tisztviselők lakbérügyében, mintegy hónapja, mozgalom indult meg. E lap hasábjain jelent meg az a vezető cikk, mely tömörülésre, akcióra hívta fel az érdekelteket. Rámutatott arra a jelentős dologra, hogy Szeged állami tisztviselői a fővárosi lakbérnek 90 százaléka már jogalapot szereztek. S egyuttal belepillantott abba a sötét perspektívába, melyben a kecskeméti lakbérkilátás 40—50 százalék között leledzik. Amíg az adóbevallások alapján a három szobás lakások átlaga Kecskeméten 3—4—500 korona között ingadozik, addig Szegeden és több vidéki városban egész könnyedséggel 8—900 korona átlagot mutattak fel. Épen azért minden állami tisztviselőnek jól felfogott érdeke kívánta, hogy hamisítatlan lelkesedéssel, kivétel nélkül valamenynyien összefogjanak s egy szálíg a mozgalomba lépjenek.

S mégis mit kellett tapasztalni! Hogy az emberek a legmegdöbbentőbb módon nem törődnek a saját ügyük előbrevitelével. Bámulatos az a közöny, mely a szellemi munkások jóléti törekvéseire nehezedik s a mely személyi ambícióit megbénítja. Oly keves akaratot és lelkesedést, annyi erőtlenséget tanusítanak egyéniségük érvényesítésében, hogy az ember a kétségbeesésig jut el csodálkozásában. Szellemi energiánkat mind a munkába öljük s nem tudjuk vagy nem is akarjuk igénybe venni ott, ahol magunknak is szükségünk van rá. Olyanok vagyunk, mint a gép, minden erejét más fogyasztja el, de önmagával tehetetlen.

Nagyban hozzájárul az emberek nemtörődömségéhez az efféle mozgalmak részvétlenségéhez az is, hogy egyes rétegek a közszellem ápolására még nem fogékonyak, hiányos érzékük nincs átgyurva magasabb erkölcsi szempontok befogadására. Olyan általános nagy célok iránt, melyek egy egész osztályt felemelnek és hevitenek, ott a közös munka és eredmény érdekében mindenkinek etikai kötelezettséget kell azzal szemben éreznie.

Kinek jutott itt eszébe, hogy morális kötelessége azok táborába sorakozni, akik felkarolták közös ügyüket, hogy a közös cél elérésére megindított mozgalomban közösen kell részt venni s a mozgalommal minden tisztviselőnek közösen kell éreznie. Hányan van-

nak? Nem tudom, de szomorú kedvvel mondhatom, hogy azon kaszinói tagoknak sem lett volna szabad erről megfélekedniök, akik a tegnapi calarparthi veszteségei után mára revanschot kértek partnereiktől. Még azoknak sem, akik a VII—VIII. fizetési osztályban és a saját házukban ülnek.

Ezt azért mondhatom teljes joggal, mert az állami tisztviselők karának nem egy két hiszékeny tagja, sem azon XI.ik fizetési osztályu hivatalnokok részéről indult meg a mozgalom, akiknek szegényeknek szűk a cipőjük és bizony hamar jajgatnak; nem, hanem az országszerte előttünk álló sok városnak a példája. Kecskeméten csak átvettek a mozgalom eszméjét, melyet már annyi helyen a legteljesebb egyöntetűséggel keresztül vittek.

De azért mégis voltak, akik az értekezletre eljöttek. Kevesek, de lelkesek. Határozatukból kifolyólag egy kiküldött ment fel Budapestre, meg tudni a miniszteriumban, hogy kedvező vagy kedvezőtlen-e Kecskemétről a pénzügyigazgatóság előterjesztése. Hány százalékot hoznak a miniszter előtt javaslatba és ha az nem felel meg a valóságnak, jogos igényeiket kielégítetlenül hagyná, akkor még kellő időben folyamodhassanak a miniszterhez, hogy a helyszínen való szemle által vizsgálta felül a lakásokat. Ugyancsak az értekezlet határozatából kifolyólag ismertették — bár csak privátim — Benedek Lajossal a tisztviselők orsz. egyesületének elnökével a lakbér kedvezőtlen kilátásainak okait s a helytelen beállításon alapuló számításnak ferde következményeit.

Azóta körülbelül egy hónap telt el. A dolog eddig csendben volt, de nem aludt el. Végre a tisztviselők orsz. egyesülete most magáévá tette az összes állami tisztviselők lakbérügyét.

Boldog az a város, melynek van állami tisztviselők egyesülete. Az érdekeit felkarolták a központban. Ennek az egyesületnek ismerjük fajsúlyát és erkölcsi erejét. Most jó volna, ha Kecskeméten is megalakult volna az állami tisztviselők egyesülete 5—6 évvel ezelőtt, amikor ezt a dolgot felülről mozgatták is. Persze akkor nem volt rá szükségünk, hát minek alakítottuk volna meg.

Mikor részvétlenség közt megindult a mozgalom, sokaknak ajkán felhangzott és mindenkinek igazával találkozott az a kijelentés, ha 5—6 évvel ezelett megalakult volna az egyesü-

let és azóta semmit a világon nem tett volna, csak most ezt az egy ügyet oldotta volna meg, akkor sem élt hiába és még sem szervezkedtünk céltalanul.

De nem tettük.

Kivételes szerencse azonban mégis ért bennünket. Benedek Lajost a Kecskeméten megalakítandó áll. tisztviselői egyesület és azok nevében kértük fel, akik jelenleg is tagjai az orsz. egyesületnek. És sikerrel, nem minden haszon nélkül, mert az orsz. egyesület a kecskeméti állami tisztviselők lakbérügyét is magáévá tette. Remélhetjük tehát ügyünk kedvező elbírálását és legalább 10 százalékkal magasabb lakbérfokozatba való jutást.

Előleges hálával is az orsz. egyesületnek tartozunk, de viszont áll velök szemben az az örvendetes kötelességünk, hogy az előlegezett bizalom fejében nem késünk megalakítani az áll. tisztviselők egyesületét.

Azt hiszem ezt minden kecskeméti tisztviselő erkölcsi kötelességének fogja ismerni? —r.

A pártok fuziója. Egyre tisztábban és erőteljesebben lép előtérbe a fuzió gondolata, amelynek elkerülhetetlen szükségessége ma, hogy a nemzet ellenségeinek ellenfuziója, le van leplezve, még inkább áthatja a nemzeti politika összes tényezőit. Ma már a fuzió alapgondolata, a melyet Kossuth Ferenc nevezetesen pécsi beszédében kifejezett, közelebbről is meg van határozva a fokozatos megvalósítás elvével, a melyet az alakulandó új párt vezérlő gondolatául fogadnak el. Arról, hogy miképpen áll az új pártalakulás eszméje: „Neue Freie Presse“ a következőket jelenti:

Azt tervezik, hogy a fuzió a nagy függő kérdések megoldása előtt történjék meg. Az új program alapgondolata a fokozatos fejlődés és megvalósítás, melynek első bizonyosága a katonai kérdések olyan megoldása lesz, a melylyel a függetlenségi párt is meg lehet elégedve. A programnak ez a pontja már véglegesen elintéztetnek és megállapítottak tekinthető. A bankkérdés meg függő kérdés, a melyről még sem az uralkodó elé nem terjesztettek konkrét megoldást, sem a pártokkal nem tisztázták azt véglegesen. Minden egyéb kérdés, így a választójogi reform is teljesen tisztázva van és így a nagyszabású új program további pontjaira nézve nehézségektől nem kell tartani.

Az Otthon kerthelyiségében minden este teljesen új családi műsorral nagy elite művész előadást rendez a fővárosi varieté társulat.

●●●●● Az előadás kedvezőtlen hűvös, esős idő esetén is megtartatik a kávéházban. ●●●●●

Harminc éves évforduló.

A Mollináry veteránok kegyelete.

Ma délelőtt folyt le igen szép keretben a boszniai okupációban részt vett Mollináry bakák ünnepsége a mokrói útköz 30 éves évfordulója alkalmából.

A megye egész területéről közel ötszázán érkeztek meg az éjjeli vonatokon, igen sokan a családjaikkal s így lehettek vagy hétszázán a vidékről. A kecskemétiektől egy sem hiányzott.

Délelőtt 9 órakor négyes sorokban mentek a nagytemplomba a gyászisten tiszteletre. A menetet Szegedy György tanácsnok vezette. Ugyan ő vezette ez előtt 30 évvel, mint tiszthelyettes a háborúból hazatérteket az állomásról keresztül a városon. Ezt a dícsőséget a tisztek ő neki adták át.

Az istentiszteleten a helyben állomásozó mostani Alfonz ezred is képviseltette magát. A mise után a templom homlokába helyezték s az elesett Mollináryak emlékéért hirdető emléktáblát koszorúzták meg. Két koszorút a vidékről is hoztak.

A koszorú elhelyezése előtt Szabó József anyakönyvvezető, a ref. egyház gondnoka a következő beszédet intézte a jelenlevő bajtársakhoz:

Kedves Bajtársaim!

Ezelőtt 5 évvel, amikor a boszniai okupációban elesett bajtársak emlékéért megörökítők, ide a kecskeméti nagytemplom falába illesztett ezen emléktáblát megkoszorúztuk, az azt követő lakomán határozatba ment, hogy öt év múlva ismét megjelenünk e helyen, hogy elesett bajtársaink iránt a kegyelet adóját egy ünnepély keretében lerójjuk.

Az előkészítő bizottság megtisztelő bizalmából nekem jutott a feladat, hogy a koszorú elhelyezése alkalmából megemlékezzem a 30 évvel ezelőtt elesett bajtársainkról.

Kedves Bajtársaim! Harminc év nagy idő! 30 év alatt az ifjú katonából öreg polgár lesz.

30 évvel ezelőtt, mint életerőtől duzzadó ifjuság viseltük a háboru nehéz napjait; ma pedig, mint a polgári élet nem kevésbé terhes, nemes és szép munkájában meghiggadt férfiak, komoly méltósággal, de érzékeny szívvvel állunk itt, hogy megemlékezzünk elesett testvéreinkről.

Tisztelt Bajtársaim! A háboru a mai korban rendszerint mindig valamely nagy állami érdekből keletkezik és ha ez az állami érdek olyan közvetlen és olyan világos, hogy azt az ország minden egyes polgára és katonája érzi és tudja: a harcú és hadikészség a hadseregben annál nagyobb, mert a hazaszeretet szent eszméje a katonát a legnagyobb önfeláldozásra készíti.

Bár azok, kik ezelőtt 30 évvel zászló alá hívtak, hogy Bosznia okupációjában részt vegyenek, a legnagyobb részben nem voltak abban a helyzetben, hogy a megszálláshoz fűződő magyar magasabb állami érdek jelenlétét felismerték és átértékelték volna: mégis azt tapasztaltuk, hogy a magyar ezredekben jókedv, a fegyelem és az összetartozandóság érzetéből fakadó oly mérvű energia, vagyis nemzeti erő volt jelen, hogy azok a hadsereg díszere váltak.

Az akkori Mollináry ezred két részletben mozgósított és két külön hadtest kebelében vett részt a 30 évvel ezelőtt történt okupációban.

Az ezred első 3 zászlóaljja, az úgynevezett seregzred, mely még nyár elején mozgósított, aug. 16-án részt vett a

koloticsi ütközetben, aug. 17-én a visokai előrsi csatározásban, aug. 19-én jelentékeny része volt Szerajevo bevételében, de különösen nagy része volt a szept. 3-án Mokronál ma 30 éve lefolyt ütközetben.

A 4. és 5. zászlóalj, az úgynevezett tartalékezred pedig, mely aug. 20-án mozgósított, részt vett szept. 16-án a gorica és 17-én a novi brocskai ütközetekben.

Ezen hat ütközetben elesett 3 tiszt, 8 altiszt és 38 közember, a sebesültek száma az elesett, illetve meghaltakét jóval fölülhaladta.

Hogy milyen magatartást tanúsítottak elesett bajtársaink ez ütközetekben, fényesen igazolja a hadsereg által idehelyezett ezen emléktábla, amelyre az van felírva: „Örökké büszkék leszünk reájok.”

Most pedig, amikor itt állunk, hogy 30 év után az ezen emléktáblán megörökített s a hazáért elvérzett kedves bajtársaink emléktábláját megkoszorúzzuk, adjunk hálát az egek Urának, aki hozzánk való kegyelméből megengedte, hogy hosszú 30 év után is e szent helyen megjelenve, elesett bajtársainkról megemlékezhessünk, emlékeiket lelki szemeink előtt felújíthatjuk és jusson eszünkbe, hogy azok a magyar katonai erények, melyek nekik dícsőséget szereztek, a jövő nemzedéknek is követendő példaként szolgálnak, s ez által édes magyar hazánk fennmaradásának zálogát képezik, mert igaz ugyan, hogy a nemzetek felvirágzásának alapját a polgári erények: az istenben való hit, a tiszta erkölcs, a munka és a takarékoság szeretete képezik: fennmaradásának másik zálogát azonban a hazaszeretéből fakadó katonai erények.

Épen ezért, mielőtt e szent helyről távoznánk, buzgó imával forduljunk a magyarok hatalmas istenéhez, hogy áldja meg a magyar haza minden fiát, az istenhez való igaz és mély hittel, tiszta erkölccsel, embertársaink iránt érzett meleg szeretettel, a munka és takarékoság ösztönével és amiről eddig is híres volt, katonai erényekkel, hogy a magyar nemzet e szép hazában mindörökké boldogul élhessen. Éljen a haza!

A beszéd elhangzása után Szegedy György városi tanácsnok állott az emelvényre és rövid, meleg szavakban üdvözölte a megjelent bajtársakat és dícsőítette az elesett hősök katonai erényeit.

Ezután felrakták a gyönyörű márvány emléklapra a koszorúkat és levett kalappal elénekelték a himnuszt. Az ünnepélynek természetesen sok nézője és hallgatója akadt a templom előtt.

Az ünnepély végeztével a veteránok ott az emléklap előtt lefényképeztették magukat csoportban, majd szétszéledtek, az idegenek bejárták a várost, s a város haladásán változásán nem győztek csodálkozni és bámulni.

Délben közös ebéd volt Ábel István vendéglőjében, ahol azonban nem fért el négyszáznál több. Így aztán a többiek máshol kerestek ebédet.

Az ebédközben számos beszéd hangzott föl egyes szónokok részéről, amely mint minden pohárköszöntő — éltetéssel végződött.

Két óra felé a városban szerte étkező veteránok is visszatértek a központi tanárra Ábelhez, ahol így azután együvé került valamennyi, hogy felújítsák és kicseréljék egymással a régmúlt 30 éves emlékeket.

Délután 3 órakor megkezdődött a bucsuzás, mert a vonatok indulási ideje közelgett. Igen sok csoportban meghatározó jelenetek játszódtak le az öreg veteránok között, akik ki tudja, látják e még egymást valaha az életben! . . .

A lakoma közben elhatározták a jelenlevő veteránok, hogy 5 év múlva 1913. évi szeptember 17-én a novi-brocskai ütközet évfordulóján újra összejönnek Kecskeméten.

NAPI HIREK.

Az új vasárnapi munkaszünet és a kereskedők.

A 26. szakaszból álló törvényjavaslat, melyet a kereskedelemügyi minisztérium elkészített, sok jó tulajdonsága mellett egy igen rosszal is el van látva. Ez a rossz maga a kiindulás! A tervezet szerint az üzleteket vasárnapokon déli 12 óráig szabad nyitva tartani, tehát két órával tovább kénytelenek az alkalmazottak az üzletben maradni, mint eddig. Ez az intézkedés faluhelyen nagyjából beválik, mert az az egy két bolt, ami falun van, 10 óráig annyira zsúfolva volna sürgölődő vevővel, hogy a kereskedőnek nem volna elég ideje a kiszolgálásra. De városban, hol egyik üzlet a másik mellett van, igazán felesleges két órával megtoldani az alkalmazottak dologidejét. Vagy kárpótlás az az egy hétköznap, melyet az alkalmazottak a vasárnapi két óras többletért kapnak? Mert a törvényjavaslat úgy intézkedik, hogy az ipari és kereskedelmi üzletekbe a munkaszüneti napon három órában, vagy ennél rövidebb időn át foglalkoztatott alkalmazottnak a következő hét valamely munkanapján egy teljes délelőttöt, vagy egy teljes délutánt, a három órán túl foglalkoztatott alkalmazottnak pedig a következő hét valamely munkanapján, vagy a hétnek két munkanapján egy teljes délelőttöt, vagy délutánt köteles pihenő időül engedélyezni. Erről az alkalmazott le nem mondhat, miután pedig vasárnap délelőtt tizenkettőig, tehát több mint három órában dolgozik, egy teljes nap illeti meg.

Látszat szerint tehát a vidék kereskedelmi alkalmazottai jól jártak. Elvesztettek a vasárnapból két órát s nyertek helyette egy egész napot: a hétnek másik napját. És e látszat ellenére nem nehéz megjövendölni, hogy ez az intézkedés a vidéken általános elégedetlenséget fog kelteni és a legtöbb kritikát zúdítja maga ellen.

Mert ugyan mit csinál az a szegény alkalmazott hétköznapon, ha szünete lesz?

Szórakozik? Hol? Hogyan? Hisz hétköznapon mindenki a kenyér után való küzdelemmel van elfoglalva, senki sem ér rá, hogy napot lopva szórakozó helyeken töltsse idejét.

A családok alkalmazott sem érheti el, hogy szünetét családjá körében töltsse. Az asszony házi teendőivel van elfoglalva, a gyermekek iskolában görnyednek a betű fölé. Ez sem szórakozás, sőt nem is pihenő, bár a fáradtságtól meg lesznek kímélve.

A vasárnap nem csupán pihenés. Hiszen, különösen holt évad idején, vagy rossz üzletmenésben hétköznap is van módja pihenni a kereskedelmi alkalmazottnak. De mégis várja a vasárnapot, mely lelkiének vallásbeli kötelezettségeire időt adjon, amelynek ünnepi hangulatában, általános örvendezésében ő is megnyugvást, üdülést nyerhet.

A tervezet e részét legokosabb lenne — visszacsinálni, mert épen azok, kiknek javára akarták létesíteni, fognak ellene leginkább zugolódni és hétköznap pihenőjükön ásitozva, bosszankodva mondogatják azt, a mit az egyszeri parasztszónok mondott: Adtál uram esőt, nincs köszönet benne!

©

Kecskemét, szeptember 3.

— A trónörökös Pusztaszeren Előkelő vendége lesz az ősszel Pallavicini Sándor örgróf pusztaszeri kastélyának. A trónörökös, Ferencz Ferdinánd királyi herceg megy le Pusztaszerre, hogy részt vegyen az ott szokásos őszi vadászatokon. Az örgrófi uradalom majorjaiban nagy a készsüldés az előkelő vendég fogadására. Egyre másra érkeznek be a kényelmes,

fényes hintók, tíz négyesfogathoz pedig most tanítják be az uradalmi ménes lipicai és félvér lovait. A trónörökös, akivel együtt udvara is lejön, a vadászatok egész idejére itt marad és a pusztazeri kastélyban fog lakni.

— **Áthelyezések** Timár Mózes pénzügyőri szemlész hasonló minőségben Kecskemétről Alsódabasra helyeztetett át, míg helyére Kovács Imre jön Kolozsvárról, míg Dobrovocky Ferenc alsódabasi szemlész Lőcsére megy.

— **Nem lesz lakásbéremelés?** Mai vezéreikkünkkel kapcsolatban sajnálattal kell hírül adnunk azt is, hogy az állami tisztviselői lapja kedves meglepedést tartalmaz legutóbbi számában az állami tisztviselők számára. Azzal a híreszteléssel foglalkozik az említett közleményben, hogy az idén alig lesz valami a lakásbérék felemeléséből, mert az állami háztartásnak sok nehézséggel kell küzdenie mostanában és így kellő fedezett hiányában az ideai költségvetés keretében nem lehet ezt a kérdést megoldani. A hír nagy riadalmat fog kelteni tisztviselői körökben, mert hiszen a lakásbérék felemelését bizonyosra vették, sőt a háziurak egy része erre a kontóra már fel is emelte állami tisztviselő lakóinak a lakásbérét. Hogy fedezet nem volna a költségvetésben, az nem felel meg a valóságnak, mert igenis felvették az erre vonatkozó tételt; de meg ezenfelül Wekerle miniszterelnök határozott ígéretet tett a képviselőházban, hogy a lakásbéréket ez évi október hó elsejétől fogja rendezni. Nagyon furcsa dolog lenne tehát, ha a kormány most egyszerűen eszerben hagyná a tisztviselői kart.

— **Költött halálhír.** Egyik munkatársunk, szerinte elég megbízható forrás után indulva, megírta lapunk mai számában, hogy Csikai László kecskeméti születésű szücs iparos Parisban meghalt. Hála Istennek, a forrás nem bizonyult megbízhatónak, munkatársunkat, habár nem tudatosan is, de felültették, mert a családtól nyert értesülésünk szerint Csikai László ugyan súlyos beteg, táviratot is kaptak hozzátartozói, de ez már épen a beteg jobbanlétéről szól. Mi természetesen élénk sajnálatunknak adunk kifejezést, hogy a rossz hírrel kellemetlenséget okoztunk a családnak, de jobb így, hogy a hír nem igaz, mint ha való volna. Az vizsgálat különben bennünket is, hogy a kinek halálhírét költik, az sokáig él.

— **Zászlószentelés.** A Kisteleki Gazdasági Olvasókör e hó 8-án kisasszony-napján 25 éves fennállásának emlékére zászlószentelési ünnepélyt rendez, amelyre a társtestületeket meghívta.

* **Utómulatság.** A Szt. István napi népmulatság rendezése elhatározta, hogy a mulatságon részt vett leányok részére szombaton, szeptember 5-én a Vigadjunkban utómulatságot rendez. Meghívókat nem bocsájtanak ki, hanem a rendezőség ez uton hívja meg az érdeklődőket.

— **Idegenforgalom.** Szokatlanul élénk volt a város a mai nap folyamán az utcán hemzsegő idegenektől. Rendes körülmények között is nagy az idegen forgalom: szeptember első napjaiban az iskolai beiratások alkalmával, de ezt most megtízszerezte ma a Mollináryak érkezése, akik hétszázon felül jöttek Kecskemétre a legtávolabbi vidékekről is. Szinte nagyvárosias képet öltött a város központja.

— **Égő ember a vonat alatt.** Csanádapátfalán Veréb Pál kereskedő 23 éves fiát a raktárba küldte petrolumot fejteni. A petrolum eddig ismeretlen okból felrobbant és pár pillanat múlva az egész ház égni kezdett. A fiatal Veréb András mint egy égő fáklya rohant a raktárból a közeli vasuti sínek felé, hol egy éppen arra robogó vonat keresztül ment rajta és darabokra szaggatta a lángoló embert. A szerencsétlen család iránt általános a részvét.

— **Bihari concessiója.** Az Országos Színész Egyesület Bihari Ákosnak a kecskeméti színház volt igazgatójának színgazgatói engedély iránti kérvényét pártólág terjesztette fel a közoktatásügyi miniszterhez. Mint értesülünk volt színdirektorunk a télen Beregszászon fog társulataival működni.

* **Urbán próbabálja.** Az utóbbi időben olyan hangok hallatszanak a sajtóban, hogy a magyar táncitanítás nem a legmegbízhatóbb kezekben van. Mi kecskemétiak azonban nem panaszkodhatunk, mert nálunk van olyan tánciskola, az Urbán Istváné, melybe a legelőkelőbb szülők, mint eddig is, legnagyobb bizalmukat helyezhetik. Most is, mint vasárnap fényesen sikerült próbabálat rendezett Urbán a sétatéri vígadóban délután az összes vendékeivel. A próbabál fényes sikere élénk tanujel annak, hogy Urbán tánciskolája föltétlen méltó pártfogásra. Most szeptember elsejétől új tanfolyam kezdődött 4 től 6 ig és 7 től 10 ig, melyre nővendékek még most is jelentkezhetnek.

Kirabolt vásárosok.

Rabló kőborcigányok.

Vakmerő rablást követtek el kőborcigányok hétfőn az esti órákban a vasci erdőben.

Hat kocsai haladt egymás után a vasci erdőn keresztül csupa vásárosokkal, árukkal. Amint Cutharasztimajoros és Erdőlak közelébe értek, a sűrű fák közül vad ordítással előlért mintegy 10 cigány és fegyverrel fenyegetve őket, a pénzt követelték tőlük.

A megrémült vásárosok között többnyire asszonyok voltak, akik nem is védekeztek a vad esorda ellen, hanem az életüket féltve engedelmességek.

At adták a pénzüket. De a cigányok ezzel nem elégedtek meg, hanem halálos fenyegetések között lehurolták két asszonyt a gyűt, kivették a fülbevalóikat.

Több lövés is történt, de emberben nem esett kár.

A megtámadottak után jövköz meg hallva a vad ordítást, szintén megijedtek és visszafordultak. Oriási kerülővel, igen sokan vasúton tértek vissza lakóhelyükre.

A kirabolt vásárosok amint Pusztavacsra érkeztek, azonnal jelentést tettek a csendőrségnek, ahonnan a nyomozás megindult az oláhegigányok kézrekerítésére.

Ebből azonban, ismerve ezeknek az emberi vadállatoknak gyorsaságát az eltűnésben, aligha lesz valami.

Kecskemétről Kmetykó Károlyné volt vásáron, akitől azonban nem vehettek el semmit, mert megfutott és vonaton jött vissza.

Élő malacz

3—4 hetes, vágni való, — szép és egészséges, — kilója 1 koronáért kapható élősulyban; darabja 4—5 kiló. — Megrendelhető szombat és vasárnap reggelre. — Cim a kiadóhivatalban meg tudható. 7005—1—1

Uj szőlő eladás.

Ballószögben, az iskolán túl, Soós pénztárnok úr szőlője szomszédságában, Egyházi József tulajdonát képező 3 hold 520 □ öl területű 2 éves ültetésű új szőlő — elhalálozás folytán — szabadkézből eladó. Bővebben értekezhetni özv. Egyházi József nével, vagy Lipóci Antallal VIII. tized, 73. sz. a. 7003—2—1

CSARNOK.

Hogyan foglaltuk el Boszniát?

Visszaemlékezés a 30 éves évforduló alkalmából.

— Irta —

Zilzer Adolf, az okupáció idején Mollináry ezredbeli szakaszvezető.

A Kotorozkóban nyert értesülésünk, hogy t. i. az egész huszárszázad fölkoncoltatott volna, szerencsére tulzottnak bizonyult. Ugyanis mikor Dobojsba értünk, már ott találtuk a Maglajnál szerencsétlenül járt századnak egy kicsi töredékét. Ezek aztán elbeszéltek, hogy augusztus 1-én este érkeztek Maglajba, ahol a benzülőtt bosnyákok szívesen fogadták őket. Egyet mást — kávé, cukrot, amire éppen szükségük volt — vásároltak maguknak és éjjel is Maglajban háltak. De másnap reggel, amikor elhagyták Maglajt, hogy Zsepesére menjenek, nemsokára sűrű puskatűz fogadta őket. A huszárok leszálltak lovaikról s felvették a harcot. A tulerő elől azonban mihamar hátrálniuk kellett, annál is inkább, mert az ellenfélle szemben a lehető legkedvezőtlenebb állásban voltak. Maglajtól Zsepese felé ugyanis a Boszna-folyó partján vezet az út, másik oldalát pedig magas hegységek szegélyezik. Maga az út is annyira keskeny, hogy alig fér rajta két ember egymás mellett. A felkelők tudatában voltak e helyzetnek és számítottak is a huszárok visszavonulására.

Erre való tekintettel a Maglaj felé vezető utat elzárták kötelekkel s az ennek következtében támadt kavargás közben a századnak jó kétharmad része életét vesztette, köztük egy főhadnagy, egy tiszthelyettes és két őrmester. Az ezredpénztárt (benne 20,000 forinttal) is zsákmányul ejtették. A század többi része is csak nagy nehezen tudott megmenekülni a kapitánnyal együtt (aki a nagy iramodásban a sapkáját is ott hagyta). Oly sebes vágatva hátráltak Dobojsig, hogy amint oda értek, lovaik összeestek és kiadták páráikat. Ez a maglaji csata hiteles története.

Dobojsba érkezve újra megeredt az eső. Én parancsot kaptam századparancsnoktól, hogy 8 emberrel menjek át a Boszna jobb partjára, keressem fel a 4 ik századot s jelentsem parancsnokának, hogy a 12 ik századtól, amely Dobojs felé volt előőrségen, a víz sebes árja elragadott 3 csolnakot.

Ezeket valahogy el kell fogni, vagy ha ez nem sikerülne, igyekezzenek azokat megsemmisíteni. Ennek a parancsnak azonban nem tettem eleget azon egyszerű okból, mert a 4 ik század a Boszna folyónak nem jobb, hanem bal partján volt előőrségen.

Hosszú kutatás után végre is kénytelen voltam visszaérni és jelentést tettem parancsnokomnak eljárásom eredménytelenségéről. Erdemesnek tartom itt felemlíteni, hogy századparancsnokom: Bibus Alfréd főhadnagy, aki nemcsak szigorú, de számtalan esetben nagyon igazságtalan embernek is bizonyult, akkor azt válaszolta, hogy ha jelentésem akár az én hibámból, akár az én hibámon kívül nem felel meg a valóságnak, akkor főbe fog lövetni. Szerencsére csakhamar megtudta, hogy jelentésem teljesen megfelelt a valóságnak.

Ugyanezen nap délutánján a pionérok egy Muzsik nevű 7 es huszár holt testét fogták ki a Boszna áradó vizéből.

A nyaka át volt metszve. Maglajnál esett el, úgy dobhatták be a bosnyákok a Boszna hullámaiba, miután ruháitól megfosztották. Ott hamarosan elföldeltük szegényt.

Dobojs alatti időzésünk alkalmával még vagy harminc megmenekült buszár szállingózott hozzánk, akik százfélékép mesélték el a maglaji ütközetet és az azt követett saját viszontagságaikat.

Eladó szőlő és föld.

Kiskőrösi-közön, 16. szám alatt 3 kilométer távol, 1388 négyszögöl szántó-föld és 440 négyszögöl szőlő gyümölcs-fákkal, lakással azonnal, az ideai természettel együtt is eladó. Értekezni lehet VII-ik tized, Kistemplom-tér melletti Tölcsér-utca 214. sz. alatt a tulajdonossal.

6919-12-9

Jókarban levő boroshordók és kádak olcsón eladók

Török Mihálynál,
X. tized,

6992 Csongrádi ut (Ürgés) 167. sz. 3-2

Eladó ház.

V. tized, 152-ik szám alatti 338 négyzetöltnyi telken fekvő ház, mely áll 3 udvari és 2 utcai szobából, nagy kerttel és melléképületekkel, szabadkézből eladó. Feltételek megtudhatók dr. Dömötör Sándor közjegyzőhelyettes úrnál, a közjegyzői irodában. 6909-12-12

Eladó ház.

II. tized, Homoki-utca 42. számú ház, mely áll 3 szoba, 2 konyha és 2 kamrából eladó. Értekezhetni II-ik tized, Vásárinagy utca 106. sz. alatt a tulajdonos **Bodócs István** késmesterrel.

6973-6-3

Egy vagy két iskolás fiút vagy leányt

teljes ellátásra elfogad **Fehérvári Antal** óra-
ahol

a zongora használata is megengedettik.

Fűszerüzlethelyiség kiadó.

VI. tized, Füzfa-utca 157. számú házban egy jó forgalmu fűszerüzlethelyiség, melyben 30 év óta fűszerüzlet van, Klein Dávid úr is 20 évig birta bérbe, — hozzá tartozó lakással: 2 szoba, konyha, speiz, fűskamra és pincével, — folyó évi november hó 1-ére bérbe kiadó, esetleg azonnal is elfoglalható. Értekezhetni ugyanott a tulajdonossal.

6984-3-3

Eladó részvények.

4 drb Kecskeméti Tépénztár Egyesületi,
10 drb Kecskeméti Leszámitoló Banki,
10 drb Központi Takarékpénztári,
8 drb Közgazdasági banki

részvényt
igen jutányos árért adok el.
Balog Adolf

III. tized, Sas-utca 230-ik szám alatt,
özüfjabb Muraközy Sándorné úrasszony
házában.

6987 8-5

Az ős közeledtével,
aki jó és olcsó cipőt akar,
az keresse fel

az keresse fel

Szabó Lajos czipészmester

Kecskemét, Nagykőrösi-utca 17. szám, saját házában levő,

kizárólag saját készítésű úri-, női- és gyermekcipő raktárát.

Különösen figyelmébe ajánlom a n. é. közönségnek, hogy a raktáromon levő czipők elsőrendű anyagból, saját műhelyemben és felügyeletem alatt készülnek.

Nem tévesztendők össze más cégekkel, kik a jóhízemű közönségnek honi, hazai vagy saját gyártmány cím alatt külföldi gyárakban készült rongy és papírból összetakolt czipőket árulnak.

Szabott árak!

Legjobb cipőkrémek és gummisarkok raktára.

Eladó szőlő.

Széktón, K. Szabó Imre és Farkas Pál szőlője szomszédságában jó karban levő egy hold szőlő ideai természettel vagy anélkül eladó. Értekezhetni özv. Sándor Lászlónéval IX. tized, Zöldfa-utca 231. sz. alatt.

6990-3-3

Reiszmán Márton

épület műlakatos, vasszerkezetek műhelyében

3 fiú

tanonczul felvétetik.

Kecskemét,

V. ik tized, Tehén-utca 270. szám.

Kiadó üzlethelyiség és lakás.

I. tized, Honvéd-tér 32. sz. alatti házban egy üzlethelyiség lakással, mely jelenleg jó forgalmu kocsmá, folyó évi november 1-étől bérbeadó. Értekezhetni ugyanott a tulajdonos özv. Kiss Pálné Palotás Eszterrel.

6945-15-14

Egy vagy két

10-14 éves fiút
teljes ellátásra

6986

felveszek havonként 40 koronáért.

Cím a kiadóhivatalban.

Eredeti

Pfaff-varrógépek

az állványokban golyós-csapágyakkal
legszebb varrásra,
himzésre és stoppolásra kiválóan alkalmasak.

Egyedüli raktár:

Téby Lajos mechanikusnál, ahol
az eredeti amerikai

Wheeler & Wilson varrógépek is kaphatók
Kecskemét, Beretvás-szállodával szemben,
III. tized, Koháry-utca 194. sz.